

מ"ת 42251/01/17 - מדינת ישראל נגד עומר ג'קי ז'אן מסון

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 42251-01-17 מדינת ישראל נ' ז'אן מסון(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	עומר ג'קי ז'אן מסון (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים

2. ביום 18.1.17 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות ביחס למתלוננת, עמה היה בקשר כשבועיים עובר לכן.

על פי כתב האישום, ביום 11.1.17 חזרו הנאשם והמתלוננת מבילוי משותף ופרץ ביניהם ויכוח. במהלך הנסיעה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחנק אותה באמצעות המרפק שלו.

בהמשך, איים עליה הנאשם בהתנהגות, בכך שהכה את שמשות הרכב עד שנופצה.

בהמשך, תקף את המתלוננת בכך שהכה אותה בגופה בצד ימין.

בהמשך, עת היו יחד במיטה בדירת המתלוננת, היכה בה ברגלה.

בהמשך, היכה שוב בגופה.

המתלוננת ביקשה מהנאשם לצאת מהחדר ומשיצא התקשרה למשטרה.

בהמשך, התקשרה לחבר (להלן - נתי) והנאשם לקח מידה את הטלפון ותקף אותה בכך שמשך בשערות ראשה והחזיק חזק בידה.

בהמשך איים אליה בכך שצעק: "אני ארצח אותה, אני ארצח אותה, תראה מה היא עושה לי".

המתלוננת ביקשה את הטלפון שלה מהנאשם והוא סרב.

המתלוננת לקחה את הטלפון שלה מהנאשם. אז הוציא הנאשם סכין ממגירת המטבח, ותוך שהמתלוננת מנסה לברוח ממנו איים בפגיעה בה בסכין בכך שאחז בסכין וצעק מספר פעמים: "תראי מה את עושה לי אני ארצח אותך".

המתלוננת אמרה לנאשם שיש לה ילד, והנאשם איים עליה בכך שאמר לה שיהרוג את שניהם.

עמוד 1

בהמשך, תוך שהנאשם מניף את הסכין כלפי המתלוננת, פגע בקיר ועשה בו חור.

בגין אלה מיוחסות לנאשם עבירות איומים, חבלה במזיד ברכב, היזק לרכוש במזיד ותקיפה.

3. המדינה עותרת למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו בנימוק, כי הנאשם מסוכן לציבור ולמתלוננת לאור המיחוס לו והכל ללא כל סיבה נראית לעין. עוד מפנה המדינה לעברו הפלילי של הנאשם.

טיעוני הצדדים בדיון מיום 22.1.17

4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 22.1.17 טען הנאשם לפגיעה משמעותית בעוצמת הראיות נגדו. נטען, כי מדובר במריבת אוהבים וכי המתלוננת הקצינה את עדותה.

כן טען הנאשם, כי למעט עניין הסכין, המעשים המיוחסים לנאשם אינם מקימים עילת מעצר בעניינו, ולכל היותר מדובר בעילת מעצר בעוצמה נמוכה. לעניין הסכין, מפנה הנאשם לתמונה בתיק החקירה וטוען כי מדובר בקולפן ולא בסכין וכן מפנה לכך שאין מיוחסת לנאשם החזקת סכין בכתב האישום.

הנאשם טוען, כי אין מדובר במקרה של בעיית אלכוהול כרונית אלא בשתייה באירוע חברתי בודד ובשל כך הוא גם לא נהג ברכבו אלא המתלוננת.

5. לעניין הראיות, טענות הנאשם בתמצית הן:

א. הנאשם עצמו נחבל בידו וקיים תיעוד בתיק החקירה. החבלה תואמת את גרסתו, כי המתלוננת היא שאחזה בסכין והחתיכים נגרמו לו כשניסה להוציא את הסכין מידה. טענת המתלוננת שנחתך מהקיר כשנתן אגרוף לקיר אינה מתיישבת עם השכל הישר. בנוסף, הנאשם מפנה לכך, שבהודעתה הראשונה המתלוננת כלל אינה מזכירה סכין וגרם לו את פציעתו וגם לא בפנייתה למשטרה. כן מפנה הנאשם למזכר השוטר ולפיו הדם על הסכין הוא של הנאשם.

ב. לעניין החבלה ברכב הנאשם טוען, כי מדובר ברכבו שלו ועל כן לא ברור כיצד מייחסים לו בגין כך עבירה של חבלה במזיד ברכב.

ג. הנאשם אינו מכחיש כי שתי לשוכרה באירוע. המתלוננת טוענת, שזה היה הרקע לויכוח. לדבריו, הרקע לויכוח עם המתלוננת הוא חשדו שהיא עובדת כנערת ליווי וביקש ממנה לחדול מעיסוק זה, שכן על אף שהם 'יוצאים' רק שבועיים אכפת לו ממנה.

ד. הנאשם מפנה לעדות עד ראייה רפאל סנדר, מאבטח שעבר במקום, שמסר שלא ראה אלימות כלפי המתלוננת אלא אגרופים לחלון. כן מסר, שהמתלוננת לא היתה בוכיה או נסערת או מפוחדת, אלא מבוישת. העד נשאל אם הנאשם היה שיכור והשיב שלו אך לפי ההתנהגות נראה ש'היה על משהו'. מעדות זו ניתן להבין שמדובר במריבת אוהבים ולא מעבר לכך.

ה. המתלוננת גם לא מבקשת סיוע מהמאבטח ולא טוענת בפניו שהיא מפחדת, וזאת גם כשהוא מתעניין בנעשה. היא מעלה את הנאשם לביתה, דבר שאינו מתיישב עם הטענה שפחדה ומתיישב יותר עם גרסת הנאשם.

ו. המתלוננת חזרה בה מהטענה בדבר איום בסכין יפנית במהלך העימות. בהודעתה מסרה שאיים בסכין כלפי נתי שהיה איתם ברכב אך נתי אינו מאשר זאת.

ז. בכתב האישום מייחסים לו 'חניקה' של המתלוננת תוך כדי נסיעה. המתלוננת מוסרת שניסה כל הזמן לחבק ולנשק אותה וקוראת לזה חניקה, אך לא מדובר בחניקה, ודאי לו בכוונה לחנוק.

ח. למתלוננת לא נגרמו חבלות, חרף ממדיו של הנאשם.

6. הנאשם עתר לשחרורו לחלופת מעצר בפיקוח אחותו וגיסו במושב שדה עוזיה. המפקחים המוצעים נחקרו בבית המשפט. אחותו של הנאשם, פיקחה עליו בעבר במסגרת תיק אחר בו היה עצור בפיקוח אלקטרוני. נמסר, כי דיווחה למשטרה כשהפר את תנאי השחרור. האחות מסרה, כי לא תהסס לדווח שוב אם יפר את תנאי השחרור, לרבות איסור יצירת כל קשר עם המתלוננת.

גיסו של הנאשם עובד רוב שעות היום ועל כן מוצע כמפקח משני בשעות הערב ובסופי השבוע.

7. המדינה סבורה כי אין חולשה בראיות. המדינה מפנה להודעות המתלוננת ולחיזוקים בעימות בין השניים, בהודעות 'וואטסאפ' ששלחה לנתי סמולך לאירוע, ולעדויות עד הראייה. בדבריו הראשונים לשוטר מסר הנאשם שהיה 'סתם ויכוח' ולמראה הדם מסר שקיבל מכה. גרסתו מופיע לאחר מכן בהודעתו ומדובר בגרסה מאוחרת. המדינה עומדת על כך, שמדובר בסכין, אף שאין מיוחסת לו בגין כך החזקת סכין. לעניין עד הראייה, המתלוננת מאשרת שלא פנתה לעזרה. מסרה שניסתה להרגיע את המצב אך כשהאלימות המשיכה גם בבית פנתה למשטרה.

8. לעניין עילת המעצר ואפשרות השחרור לחלופה המוצעת סבורה המדינה כי הנאשם מסוכן ומפנה לעברו הפלילי המכביד. עוד נטען, כי בעבר הורשע בהפרת תנאי שחרור עת היה באיזוק אלקטרוני. נטען, כי לא היה בידי האחיות המפקחת אז למנוע את ההפרה. עוד נטען, כי קיים רקע של שימוש לרעה באלכוהול המגביר את המסוכנות. נטען, כי האחיות נמצאת בבית עם תינוק כל היום ולכן אינה פנויה לפיקוח וכי אין מענה לשעות היום כשתצטרך להידרש לענייני הטיפול בתינוק.

דין והכרעה

9. ראשית, לעניין התשתית הראייתית. לאחר שקראתי את חומר החקירה אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה לליבת המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום אך אכן קיימת חולשה ביחס למספר עניינים, כמפורט להלן.

א. לטענה בדבר הרקע לויכוח המתלוננת מוסרת בכל הודעותיה, כי הנאשם שתה לשוכרה באירוע והיא העירה לו על כך. בהודעתה מיום 12.1.7 00:50 מסרה, כי גם נתי העיר לו על כך ועקב התנהגותו של הנאשם ביקשו לעזוב את המקום. הנאשם בעדותו הראשונה 12.1.17 02:26 מסר שלא שתה הרבה באירוע, אבל בכל זאת לא נהג אלא המתלוננת. כשהגיעו לביתה שוחח איתה על עיסוקה כנערת ליווי והיה ויכוח. מכחיש שביקשה ממנו להפסיק לשתות באירוע. לדבריו, במהלך הנסיעה לא היה דבר חריג ולא היה ויכוח. נתי תומך בהודעתו מיום 16.1.17 16:16 בשעה 18:16 בגרסת הנאשם לעניין זה ומוסר שאינו יודע מדוע המתלוננת היא שנהגה ברכב. בעימות המתלוננת מטיחה בנאשם את גרסתה, והנאשם אינו מטיח בה עובדות או פרטים פרט לטענה הכללית שהיא משקרת והוא חף מפשע.

ב. לעניין החניקה אגב הנסיעה המתלוננת מוסרת הדברים בהודעתה התמציתית הראשונה מיום 12.1.17 בחצות. בהודעה המפורטת משעה 00:50 מסרה כי במהלך הנסיעה ניסה לחבק אותה תוך כדי נהיגה ונתי אמר לו להפסיק. היו צעקות וויכוח לאורך כל הנסיעה. בשלב כלשהו חנק אותה

בפתאומיות עם המרפק שלו למספר שניות, היא צעקה וסטה מהנתיב תוך כדי נסיעה עקב כך ואז הוא עזב אותה. לדבריה תוך כדי נסיעה גם הרים את בלם היד והרכב הסתובב במקום והיא ממש נבהלה והתחילה לצרוח. נתי אינו תומך בעדות המתלוננת לעניין זה ומוסר כי לא היה דבר חריג במהלך הנסיעה.

ג. לעניין הסכין היפנית במהלך הנסיעה גם בהודעתה מיום 12.1.17 00:50 המתלוננת אינה מתארת שימוש אלים בסכין. היא מוסרת ש"ניסה לבוא על נתי זה היה בצחוק" אבל שניהם נבהלו. המתלוננת מייחסת התנהגות זו לשכרות ואז היא לקחה את הסכין והרחיקה אותה ממנו. לא מצאתי בדברים שמסרה המתלוננת לעניין הסכין היפנית בעימות סתירה בגרסתה. גם בעימות המתלוננת מוסרת שהנאשם 'שיחק' עם סכין יפנית באוטו והיא לקחה אותו ממנה. הנאשם בהודעתו הראשונה משעה 02:26 מכחיש כי עשה שימוש כלשהו בסכין יפנית במהלך הנסיעה. לדבריו ברכב מספר סכינים יפניים בשל עיסוקו בעבודות גבס. מכל מקום, כתב האיטום אינו מייחס לנאשם עבירה בגין כך. נתי תומך בהודעתו לעניין זה בגרסת הנאשם.

ד. לעניין שבירת שמשת הרכב אני מקבלת את טענת הנאשם, כי גרימת נזק לרכבו שלו אינו מהווה עבירה פלילית. המדינה מייחסת לנאשם בגין מעשה זה גם עבירת איומים בהתנהגות. הדבר אינו עולה מהודעת המתלוננת. בהודעה מיום 12.1.17 00:50 מסרה כי היכה את השמשה באגרופ, וכן היכה אותה בצד גופה ובתגובה היא ביקשה ממנו לפתוח את שער החניה כדי שתוכל לחנות וכיוון שלא הצליח הורידה אותו, הלכה לחנות במקום אחר, ואז חזרה אליו והם עלו יחד לביתה. המתלוננת מאשרת, כי שניהם אמרו למאבטח שראה אותם במקום שלא קרה דבר והוא הלך. בהודעתה מיום 17.1.17 המתלוננת מוסרת, כי העלתה את הנאשם לביתה כי לא רצתה שינהג "מסטול". הנאשם מכחיש בהודעתו הראשונה משעה 02:26 כי היה מאבטח במקום או כי מישהו פנה אליהם ושוחח איתם. הנאשם גם מכחיש שהיכה בשמשת הרכב באירוע ומסר כי השמשה נשברה לפני יומיים. עדות המאבטח רפאל תומכת בגרסת המתלוננת. רפאל מוסר במפורש כי שוחח עם הנאשם וכי המתלוננת מסרה לו שהכל בסדר והוא רק שתה קצת. רפאל מוסר שראה את הנאשם אחוז בראשה של המתלוננת וצועק וכן ראה אותו מכה באגרופים את שמשת החלון ואת השמשה מנופצת. נתי בהודעתו מוסר, כי לא ראה שבר בשמשת הרכב של הנאשם.

ה. לגבי האלימות בבית המתלוננת מוסרת דברים ברורים בהודעתה משעה 00:50. המתלוננת מאשרת שנכנסו יחד למיטה והיא אמרה לנאשם ללכת לישון ולא אפשרה לו לחבק אותה. אז פתח הנאשם בצעקות וכן קילל אותה והיכה אותה. היא ביקשה ממנו לצאת מהחדר ואז התקשרה למשטרה ואמרה שהוא מרביץ לה וכן התקשרה לנתי כדי שיבוא לקחת אותו כי הוא מרביץ לה. בתגובה לקח לה את הטלפון, משך לה בשערות ואמר לנתי בטלפון את דברי האיומים המפורטים בכתב האיטום. הנאשם בהודעתו הראשונה משעה 02:26 מכחיש את הדברים. לדבריו, כלל לא נכנסו למיטה ומיד כשנכנסו אל הבית בסלון החל לשוחח איתה על עיסוקה בזנות ובתגובה המתלוננת תקפה אותו ואיימה בסכין. הנאשם מסר, כי המתלוננת איימה עליו שתקבור אותו בבית סוהר וטוען שהיא שקרנית. הנאשם מאשר ששוחח עם חברו נתי מהטלפון שלה, לאחר שהיא התקשרה לנתי. מכחיש את האיומים. נתי בהודעתו מאשר ששוחח עם הנאשם כשהגיעה המשטרה אך אינו מאשר שהמתלוננת התקשרה אליו באותו הערב - דבר, שכאמור, אינו שנוי במחלוקת בין השניים. בנוסף, בתיק תיעוד של התכתבות ב'וואטסאפ' בין המתלוננת לנתי ממנה עולה כי המתלוננת כתבה לנתי שהנאשם היכה אותה, ששבר את שמשת החלון

שהוא שיכור לגמרי ותגובתו של נתי לעניין. לאור הודעות אלה העומדות בסתירה גמורה לגרסתו של נתי אינני מוצאת כי יש בהודעתו לכרסם במשקלה הלכאורי של גרסת המתלוננת.

1. לעניין השימוש בסכין המתלוננת מוסרת דברים ברורים בהודעתה משעה 00:50 לאחר שלקחה ממנו את הטלפון שחטף ממנה, פתח מגירה במטבח, הוציא סכין שהיא סכין קילוף והיא החלה לברוח ממנו, הספיקה להוציא את המפתח מחור המנעול אבל הוא נעל את הדלת במנעול העליון ורדף אחריה עם הסכין תוך השמעת האיומים המפורטים בכתב האישום, הנאשם ביצע מספר תנועות עם הסכין לעברה ובפעם האחרונה כיוון לכיוון ראשה וכשהזיזה את הראש פגע בקיר ועשה בו חור ואז המשיך לרדוף אחריה עם הסכין תוך איומים. היא התחננה שיזרוק את הסכין ואז זרק את הסכין לכיוון השירותים והמשטרה הגיעה.

הנאשם מסר בהודעתו הראשונה משעה 02:26, כי כשהיו בבית שלה התעצבנה עליו וניסה לתקוף אותו עם סכין כתוצאה מכך נחתך בכף ידו. ניסה להרגיע אותה אבל לא הצליח. בסוף הצליח לקחת ממנה את הסכין וזרק אותה לכיוון השירותים. תוך כדי שהוא מנסה להרגיע אותה היא צעקה שהוא מרביץ לה עד שהגיע המשטרה. בהמשך ההודעה מסר שהיא זו שזרקה את הסכין כשהמשטרה הגיעה. כשנתבקש להסביר מסר ששניהם אחזו בסכין כשהוא אוחז בצד החד וכך הושלכה הסכין.

בהודעתה מיום 17.1.17 הכחישה המתלוננת את טענות הנאשם ולשאלת החוקר טענה המתלוננת, כי הנאשם נחתך בעת שהיכה עם הסכין בקיר.

בתיק תמונת הסכין כשהיא מעוקמת וכן תיעוד של החור בקיר.

10. מן המפורט לעיל עולה, כי הודעות המתלוננת ביחס לאירועים מהוות ראייה לכאורה לחובת הנאשם. הודעתו של נתי נסתרת מפורשות בהתכתבות ה'וואטסאפ' בינו ובין המתלוננת, כמו גם בהודעות הנאשם והמתלוננת גם יחד המאשרים כי המתלוננת התקשרה אליו מהדירה ואף הנאשם שוחח עימו ממכשיר הטלפון של המתלוננת. לפיכך, אינני מייחסת כל משקל להודעתו של נתי בשלב דיוני זה ואין בה כדי לכרסם בערכה הלכאורי של הודעת המתלוננת.

בנוסף, הודעת הנאשם נסתרת מפורשות בהודעת רפאל הן לעניין שבירת השמשה והן לעניין ויכוח, צעקות ואף אחיזה בראשה של המתלוננת בתוך הרכב. הודעה זו אינה מאפשרת לקבל בשלב דיוני זה את טענת הנאשם, כי עד להגעה אל הבית לא היה ביניהם כל ויכוח והוא אף תומך בטענת המתלוננת להתנהגות של הנאשם כשהוא במצב של שכרות, ולא כטענתו הוא. יחד עם זאת, כאמור, איני סבורה כי עניין שבירת שמשת הרכב מקים, כשלעצמו, ראיות לכאורה נגד הנאשם - בין בעבירת ההיזק ובין בעבירת האיומים. עולה מהראיות, כי בשלב הזה - המתלוננת בעיקר דאגה לנאשם עקב השכרות בה היה מצוי ולא היתה מפוחדת ממנו, זאת למרות הודעתה לגבי ההתרחשות ברכב בדרך.

אשר ליתר ההתרחשויות במהלך הנסיעה, אין בפניי ראייה המצדיקה לקבוע כי חל כרסום בהודעת המתלוננת. בנוסף, קיימת תמיכה לעניין ההתרחשות הלא שגרתית במהלך הנסיעה ועוד קודם לעלייה אל הדירה הן בהתכתבות שבין המתלוננת לנתי והן באמור לעיל.

לעניין המתרחש בדירה, גרסת המתלוננת כי חשבה שהנאשם ילך לישון ויירגע וכי התבדתה לאור התנהגותו האלימה כלפיה מהווה ראייה לכאורה נגד הנאשם שלא מצאתי כי חל בה כרסום. לגבי החתכים בידיו, וחרף טענת ב"כ הנאשם, אני סבורה כי אלה יכולים להתיישב עם שתי הגרסאות - הן פצעי 'התגוננות' כגרסתו והן

אחיזה בלהב מצדו אגב שימוש בסכין ו'החלקה' בעת ההטחה בקיר. המתלוננת איננה טוענת כי הנאשם נתן אגרוף לסכין ולכן הטיעון בדבר אי הימצאות הפצעים על גב ידו אינו רלוונטי. החור המתועד בקיר בחדר השינה תומך בגרסת המתלוננת לאור גרסת הנאשם כי כלל לא נכנסו לחדר השינה והסכין המעוקמת מתיישבת לכאורה עם הטחתה בקיר. בנוסף, לשיטת הנאשם קשה להבין מדוע המתלוננת התקשרה למשטרה בעיתוי בו התקשרה. לשיטת הנאשם, המתלוננת התקשרה למשטרה בשל חששה עקב פציעתו ואולם גם לגרסת הנאשם, נפצע בסוף האירוע כניסה לקחת את הסכין מהמתלוננת ואז הושלכה הסכין לכיוון השירותים - בשלב בו השוטרים כבר היו במקום. מסתברת יותר גרסת המתלוננת, כי התקשרה למשטרה קודם לכן ולפני נטילת הסכין מהמטבח. אף קשה להבין לשיטת הנאשם מדוע לא עזב את הדירה ודאי במצב בו מדובר בקשר רופף וראשוני בין השניים והמתלוננת, לשיטתו, אינה מעוניינת לעזוב את עיסוקה בזנות (עניין המוכחש על ידה). הדברים אף אינם מתיישבים עם ההתכתבות המתועדת בינה ובין נתי.

כך או כך, גם ללא אותן ראיות תומכות, אין בגרסת הנאשם כדי לפגום בשלב דיוני זה בהודעות המתלוננת כראיה לכאורה וענייני מהימנות, כידוע, מוכרעים על ידי המותב העיקרי ולא בשלב הזה.

11. התנהגותו האלימה והתוקפנית של הנאשם כלפי המתלוננת, כשהוא בשכרות, מקימה עילת מעצר של מסוכנות בעניינו. יחד עם זאת, אני מסכימה, כי עוצמתה של העילה אינה גבוהה וכי ניתן לאזן את המסוכנות כלפי המתלוננת בחלופת מעצר שיש בה להבטיח הרחקה וניתוק הקשר ממנה.

12. לנאשם הרשעות קודמות. לטענת המדינה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בגין הרשעתו במספר תיקים מאפריל 2013, בגינם נדון גם לעונש מאסר, ובין היתר בעבירת איומים, עבירות כלפי שוטרים, תקיפה חבלנית, ועבירות רכוש. בנוסף הורשע בהפרת הוראה חוקית בגין עזיבתו את הבית בו היה נתון באיזוק אלקטרוני והסגיר עצמו לאחר כשבוע. עיון בגזר הדין בתיק זה מלמד, כי גם שם בוצעה עבירת האלימות כלפי המתלונן כשהנאשם היה בגילופין. כך גם באחד התיקים אותם צירף מבית המשפט לנוער. הדברים עולים גם מנימוקי בית המשפט בגזר הדין. בנסיבות אלה אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, כי צריכת האלכוהול אינה מהווה במקרה זה גורם מגביר מסוכנות.

בנוסף, הנאשם הורשע בעבירת סמים בספטמבר 2014. כן הורשע הנאשם במרץ 2016 בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע, בהקשר של עבירות סמים, בגינה ריצה חודש מאסר.

13. התלבטתי, האם יש בחלופה המוצעת כדי להוות גורם מאזן מספיק למסוכנות העולה מהנאשם והאם די בה על מנת להבטיח ניתוק והרחקה מהמתלוננת. העובדה, כי הנאשם הפר תנאים בעבר תחת פיקוחה של אחותו אין בה כדי להטיל דופי באחות, שממנה גם התרשמתי לטובה במעמד הדיון, אך אפשר ויש בה כדי להעיד על הנאשם ועל היכולת לסמוך עליו כי לא יפר את תנאי השחרור. בסופו של דבר אני סבורה, כי באיזון שבין עוצמת עילות המעצר ובהינתן מרכיב ההרחקה ובעזרת ערבויות כספיות מתאימות, יש מקום לשחרור הנאשם לחלופה זו.

14. על כן אני מורה על שחרור הנאשם בתנאים הבאים:

א. הנאשם יתגורר בבית אחותו במושב שדה עוזיה, משק 30 בתנאי מעצר יישובי בין השעות 21:00-07:00 ובתנאי מעצר בית לילי, ובפיקוח צמוד ומתמיד של מי הערבים הבאים:

הגב' מעין אסוס, ת.ז. 303075428, טל': 052-6077291

מר חנן אסוס, ת.ז. 201355443, טל': 053-7773589

- ב. זמינות מלאה של הערבים במספרי הטלפון הנ"ל מהווים תנאי מתנאי השחרור.
  - ג. הנאשם לא יצור כל קשר - ישיר או עקיף - עם המתלוננת ועם מי מעדי התביעה. מובהר לנאשם, כי גם במקרה בו המתלוננת יוזמת ויוצרת עמו קשר עליו להימנע מכך ולדווח מיידית למשטרה. אי דיווח למשטרה בנסיבות אלה יהווה הפרה של תנאי השחרור.
  - ד. נאסרת הכנסת משקה אלכוהולי מכל סוג שהוא ובכל כמות שהיא אל כתובת מעצר הבית. נאסר על הנאשם באופן מוחלט לצרוך משקה אלכוהולי או סם מכל סוג שהוא ובכל כמות שהיא.
  - ה. הנאשם יהיה רשאי לצאת מן היישוב לצורך דיונים בבית המשפט וזאת בליווי מי מהערבים. הנאשם יהיה רשאי לצאת לפגישות במשרד עורך דינו, בליווי ופיקוח, בהודעה מוקדמת של 48 שעות לפחות למאשימה.
  - ו. להבטחת תנאי השחרור יחתום הנאשם על התחייבות עצמית בסך ₪ 15,000.
  - ז. ערבות צד ג' בסך ₪ 10,000 תחתם על ידי כל אחד מהערבים שלעיל.
  - ח. הנאשם יפקיד ₪ 8,000 במזומן כתנאי לשחרור.
- מובהר לערבים ולנאשם, כי מטרת הערבויות הכספיות - הבטחת תנאי השחרור, התייצבות לדיונים וקיום כל צו בתיק העיקרי.
15. המזכירות תנתב את התיק לכב' הש' לחיאני-שוהם ולקביעה על פי יומנה.
16. תיק החקירה מוחזר למדינה.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשע"ז, 23 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.